

JANEELYN NU MAI DERULEAZĂ

Ea chiar dorea cu adevărat să vadă următorul filmuleț. Și pe următorul. Și pe următorul.

Charlotte Larcabal Speakman
(Bazat pe o întâmplare adevărată)

Această întâmplare a avut loc în Malaezia.

Janeelyn și-a trecut degetul mare peste ecranul telefonului. Trecea rapid peste filmulețe. Ea s-a oprit pentru a viziona unul și, apoi, a continuat să deruleze. Apoi, s-a oprit la un alt filmuleț. Avea un limbaj urât, dar era amuzant,

așa că ea a continuat să vizioneze. Și, apoi, a continuat să deruleze.

„Janeelyn! Vrei să vii să desenăm?” Sora ei mai mică, Jojo, a fluturat o foaie de hârtie.

Janeelyn a privit în sus. „Nu în acest moment.”

„Bine.” Jojo s-a încruntat și a pus foaia jos.

Derulare. Derulare.

Derulare. Filmulețe cu animale drăguțe. Filmulețe cu persoane celebre. Filmulețe cu copii dansând. Și câteva filmulețe despre care Janeelyn știa că nu era bine să le vizioneze.

Bine, poate mai mult decât câteva. Janeelyn a început să simtă că trebuia să înceteze să le mai vizioneze.

Dar oamenii publică, de asemenea, multe lucruri bune, s-a gândit ea. Învățase chiar și moduri noi de a desena din câteva filmulețe.

„Janeelyn”, a chemat-o mama.

„Hmm?” Janeelyn nici nu s-a uitat în sus de data aceasta.

„În această seară, avem orez prăjit cu fructe de mare”, a spus mama. „Mă poți ajuta la gătit?”

Lui Janeelyn îi plăcea orezul prăjit cu fructe de mare. Dar nu dorea să se ridice chiar acum.

„Pot să pun masa?”, a întrebat ea. „Pot să ajut după aceea și la spălatul farfuriilor.”

„E în regulă”, a spus mama.

„Dar trebuie să aranjezi masa când îți voi cere. Și, apoi, este timpul să lași telefonul. De acord?”

„De acord”, a spus Janeelyn.

Janeelyn a continuat să vizioneze filmulețe. Din nou, a simțit că nu ar trebui să le vizioneze. Dar dorea cu adevărat să vizioneze următorul filmuleț. Și pe următorul. Și pe următorul. *Derulare. Derulare.* Era greu să se oprească.

În cele din urmă, Janeelyn a pus telefonul jos. Ei bine, poate că ar putea termina de vizionat un ultim filmuleț...

Nu, și-a spus Janeelyn cu fermitate. Duhul Sfânt o îndemnase și ea dorea să asculte. Mâna ei încă plutea deasupra telefonului. Era atât de tentant! Janeelyn și-a închis ochii.

Dragă Tată Ceresc, s-a rugat ea în gând. Încerc din greu să ascult de Duhul Sfânt, dar am nevoie de ajutor. Nu mai vreau să vizionez aceste filmulețe, dar nu sunt sigură cum să fac asta. În numele lui Isus Hristos, amin.

Chiar atunci, mama a chemat-o să așeze masa. Janeelyn a sărit și a zâmbit. Acesta a fost un mod de a o ajuta să scape de telefon.

Janeelyn a așezat farfuriile pe masă. „Mamă, am văzut câteva lucruri rele la telefon”, a spus ea pe neașteptate.

Mama și-a ridicat privirea de la ceea ce gătea. „Ce fel de lucruri?”

„Lucruri precum cuvinte urâte și filmulețe nepotrivite.” Janeelyn a ridicat din umeri. „Dar nu este *totul* rău.”

„Ce ai făcut când ai văzut lucrurile rele?”, a întrebat mama.

Janeelyn a tăcut pentru o clipă. A pus un pahar în dreptul fiecărui scaun.

„M-am uitat în continuare”, a spus ea. „Nu știu de ce. Dar Duhul Sfânt mi-a spus să mă opresc, așa că am spus o rugăciune pentru ajutor.”

Mama a pus pe masă un vas cu fructe de mare și orez prăjit. „Uneori este foarte greu să nu mai facem lucruri chiar și atunci când știm că sunt rele”, a spus ea. „Și, când acest lucru se întâmplă, cel mai bun lucru pe care îl putem face este să ne rugăm.”

Janeelyn a zâmbit. „Deci, am făcut ce era drept.”

Cu siguranță ai făcut.” Mama i-a dat lui Janeelyn linguri pentru

a le pune pe masă. „Și internetul nu este rău în totalitate. Ne poate ajuta să păstrăm legătura cu prietenii și să împărtășim idei. Dar poate fi și greu să stai departe de toate lucrurile rele. De acum înainte, dacă ai de gând să vizionezi filmulețe, haide să le urmărim doar împreună. În acest fel, tata și cu mine putem ajuta dacă vizionezi ceva rău.”

Janeelyn a dat din cap în sens afirmativ. Data viitoare, urma să vizioneze filmulețe cu mama și tata. Dar, până atunci, erau multe lucruri distractive pe care ea le putea face fără telefon.

„Vrei să le spui tuturor că este timpul pentru cină?”, a întrebat mama.

„Da! Și, după cină, voi desena cu Jojo!” ●

